

La 'webconnection': carn jove a la xarxa

"Vols contactar personalment amb centenars de dòcils dones asiàtiques que només desitgen conèixer-te per servir-te?", interrogava la primera pàgina d'un 'pen pal club' digital que la policia nord-americana va clausurar el mes de maig passat.

Només amb un sí digital, la web d'aquest *pen pal* obria un ventall ampli de fitxes electròniques que informaven amb tota mena de detalls de les característiques i aficions de la dona que també apareixia fotografiada en diverses situacions de la seua vida quotidiana... El catàleg es renovava mensualment: el mes d'abril incloïa quatre-centes vuitanta ciutadanes asiàtiques, però el mes de maig l'acció policial de les autoritats nord-americanes, alertades per un grup de vigilants de la xarxa, va

truncar el negoci que s'operava des d'un senzill ordinador localitzat a New Jersey. L'endemà, la premsa local anunciava que una xarxa dedicada a la tracta de dones a través d'Internet havia estat desmantellada als Estats Units i uns dies més tard la notícia saltà als *netzines* (espais semblants als *magazines*) d'Internet.

No era la primera vegada que diverses associacions en defensa dels drets civils havien denunciat l'ús que determinades màfies internacionals feien de la xarxa mun-

dial per fer-hi anar els seus foscos negocis, entre ells l'exportació de nens i dones des dels països del sud-est asiàtic mitjançant, entre altres, els clubs coneguts com a *pen pals*. De fet, els grups de voluntaris o professionals que recorren l'autopista digital per dificultar o impedir els delictes i abusos, coneguts com a *cyberpatrols*, i les autoritats de diversos països, col·laboren regularment en la detecció d'aquests "grups d'exportació de dones" que s'amaguen darrere de la façana d'un servei de relacions in-

Fotografies aparegudes a Internet d'un Pen Pal o club de relacions. Aquestes organitzacions poden amagar xarxes de tràfic de dones i menors.

NMV: No més víctimes

Un informe d'UNICEF assenyalava en les últimes setmanes que l'explotació sexual de menors dedicats a la prostitució i a la pornografia podria afectar al voltant d'un milió d'infants d'arreu del món, tot i que altres fonts estimen aquesta xifra sensiblement superior. El mateix informe de l'organització mundial de protecció a la infantesa explicava que les trames organitzades de pedòfils podrien agrupar a més de cinc-cents mil usuaris d'aquestes pràctiques.

El recent cas protagonitzat per la banda del pederasta belga Marc Dutroux ha tornat a posar en primera línia d'interès l'explotació sexual dels menors. De fet, el passat 26 d'agost va començar una cimera interaccional a Estocolm per prendre mesures preventives i estudiar accions coordinades contra les xarxes que s'hi dediquen. A la xarxa mundial d'Internet les accions en solidaritat amb les famílies i de denúncia d'aquestes activitats, han continuat impulsades per centenars de grups de voluntaris i per milers de cibernautes que han remès notes d'adhesió a la pàgina web publicada amb motiu de l'enterrament de Julie i Melissa, les dues últimes víctimes de Dutroux.

Les xarxes de cibervoluntaris sensibilitzats per la problemàtica de la pornografia infantil i l'explotació de menors és extraordinàriament activa i gran. Sense renunciar a la llibertat d'expressió a Internet, expressada pel ja popularíssim llaç blau de la "Ribbom campagne", aquests grups realitzen una important tasca de vigilància, informació, denúncia i sabotatge, si arriba el cas. Des de qualsevol motor de recerca d'Internet és possible accedir a un dels millors directoris d'informació sobre la pedofília que hi ha, que és el publicat per Christopher Robins (Child Adult Loving List, Pedosexual Resources Directory). També els grups de notícies (*newgroups*) que comencen amb el conegut Alt.sex. i van seguits del nom de l'ítem ofereixen informació abundosa i, sobretot, fan palesa la preocupació existent.

Entre els grups més actius de la teranyina informàtica pel que fa a aquest tema hi ha els agrupats sota l'acrònim NMV. Són les sigles de "No més víctimes" ("No More Victims") i han publicat centenars de pàgines web que informen amb detall dels casos que es produeixen, i també informes internacionals. Organitzacions no governamentals, institucions i entitats feministes desenvolupen la seua particular batalla contra les cibermàfies. S. H.

ternacionals o d'una empresa que proporciona treballadores domèstiques exòtiques.

Els *pen pal* són llistes d'anuncis personals molt diversos. Des de fa anys que funcionen arreu del món clubs que posen en contacte gent, generalment jove, que vol mantenir correspondència, iniciar una relació epistolar amistosa o intercanviar objectes de col·lecció d'una

En alguns casos, aquestes llistes són de forma directa i explícita vertaders catàlegs de compra-venda de carn humana.

afició compartida. D'altra banda, també fa anys que diverses agències internacionals promouen les relacions personals amb finalitats matrimonials, d'esbargiment o d'ofertes de treball.

Els problemes comencen quan algunes d'aquestes llistes serveixen per satisfer altres objectius, com ara l'explotació sexual, i posar en contacte l'oferta i la demanda d'un mercat que juntament amb el de la droga i el de les armes formen la trinitat del crim organitzat. En alguns casos, com l'esmentat a l'inici, aquestes llistes són de forma directa i explícita vertaders

catàlegs de compra-venda de carn humana. El gran negoci de la tracta de blanques que avui, però, prefereix mercadejar amb pells d'altres tonalitats.

Segons els informes que es publiquen periòdicament a la mateixa World Wide Web, aquest tràfic de carn humana podria afectar més de mig milió de dones entre els 14 i els 21 anys només comptant els països del con sud d'Àsia i Filipines, i moure milers de milions de dòlars i iens, les monedes oficials d'aquest negoci. "És un dels aspectes més sòrdids de la situació que viuen països com ara Vietnam, Cambodja, Filipines o l'Índia. Els informes de Nacions Unides parlen de més d'un milió de dones menors d'edat que són prostituïdes en aquests països, però el problema és molt més greu, molt més extens del que es reconeix. L'esclavitud i l'exportació de dones és un fet dramàtic i constitueix potser la part més fosca en les activitats de grups criminals internacionals extraordinàriament poderosos", explica el comentari d'una pàgina web japonesa dedicada a la denúncia d'aquest tipus de serveis i que es fa en memòria dels milers de dones filipines que durant la Segona Guerra Mundial van ser obligades a servir com a esclaves de l'imperial exèrcit nipó.

Bangkok, Tòquio, Manila: el triangle exportador. La mateixa pàgina denuncia que des de les capitals de Tailàndia, el Japó i les Filipines es mouen els fils d'aquest comerç, i s'hi afegeix: "Tot i que les terminals acaben quasi sempre en alguns països àrabs, als Estats Units o a Europa". Amb la promesa d'un lloc de treball ben remunerat, d'una beca d'estudis, d'un matrimoni o de l'intercanvi d'estades en períodes de vacances, alguns d'aquests catàlegs internacionals han ampliat la seua oferta de contactes amb estudiants i professionals, "però bona part de les dones que s'anuncien en aquests serveis ixen de les agències d'acompanyants per a occidentals i dels ambients de la prostitució", assegura aquesta web japonesa.

En tot cas, el final del viatge ra-

Pàgina Web d'un 'pen pal'. Una llista de dones amb informació de les seues prioritats.

rament és el que ha sol·licitat la interessada i ben sovint té la seua destinació en l'explotació sexual, com explicava Cynthia, una venedora d'assegurances de Tarlac, al nord de Manila, que va acabar netejant oficines a Barcelona després d'acceptar en el 93 una oferta com a ballarina d'un gran espectacle: "En arribar, em vaig trobar que l'espectacle consistia a prendre copes en una bar de cambres camí de Lleida i ballar damunt dels clients, és clar. Però vaig tenir sort: simplement em vaig negar i vaig buscar feina en la neteja. Quan faré uns pocs diners, tornaré al meu país i prou. Vull oblidar-me d'aquesta història".

L'odissea de Cynthia va començar quan decidí provar sort permetent que la seua fotografia i una breu descripció d'ella mateixa circularen en el butlletí internacional d'un *pen pal club* filipí, després de pagar la quota com a sòcia. "Poques setmanes més tard —comenta Cynthia— vaig rebre algunes propostes que en l'agència em van dir que eren d'alguns socis europeus i, després de pensar-ho massa poc, vaig decidir contestar tres o quatre ofertes, sempre a través del club". Dos mesos després a l'aeroport del Prat i els seus somnis es desfeien.

A Filipines, com en d'altres països d'Àsia, l'Europa oriental o

Sud-amèrica funcionen clubs per correspondència i agències que es dediquen a l'explotació sexual de dones, fins i tot hi ha revistes que es distribueixen només per subscripció arreu del món, com ara *Philippines Girl*. De tant en tant, en les pàgines d'anuncis dels periòdics podem trobar reclams com ara aquest que va aparèixer en un rotatiu barceloní a final de l'any passat: "Si vol contactar amb xiques i dones orientals que volen fer amics o casar-se, nosaltres li direm com fer-ho d'una manera fàcil, ràpida i discreta, fent-se socis del nostre club". Després d'abonar una certa quantitat (entre les 9.000 i les 25.000 pessetes), el soci rebia un catàleg (en realitat unes fulles fotocopiades amb fotografies carnet i informació sobre una cinquantena de dones filipines). La coincidència de moltes de les adreces que presumptament corresponien a aquestes dones ja feia preveure que el contacte establert ho era amb agències de l'illa que, efectivament, després de sol·licitar més informació acabaven per explicar les veritables condicions i tarifes dels serveis. Tot plegat, incloent-hi un nou catàleg en vídeo, el bitllet d'avió per a la dona escollida i la comissió pel servei, la "importació" rondava les set-cents mil pessetes, despeses de manutenció i allotjament a banda per compte de l'importador.

La "webconnection". Els grups que controlen aquests serveis han canviat en els anys 90 les tradicionals revistes d'anuncis personals i les versions d'aquestes en vídeo pels números de telèfon internacionals que s'anuncien als mitjans de comunicació, radicats en qualsevol de les ciutats estat del sud-est asiàtic o en alguna megalòpolis sud-americana, i per Internet. En essència, el funcionament és el mateix que l'adés descrit: tot i les millors tecnològiques, l'ofici de proxeneta no varia substancialment i el negoci no és de cap manera virtual. Ara el contacte és a través del correu electrònic, però l'escena acaba entre neons i fanalats la major part de les vegades.

Salvador Hervàs

Un 'pen pal' per dins

<http://www.capecod.net/~rbeaty/cebu2.htm>, és l'adreça electrònica que cal escriure per connectar amb el Cebu-USA Correspondence Club, un dels centenars de *pen pals clubs* que funcionen arreu del món. També, òbviament, es pot establir contacte per mitjà de sistemes més tradicionals, com ara el correu, a l'adreça P. O. Box 659 - Hyannisport, MA 02647.

Aquest club, del qual sabem que l'ordinador que fa les vegades de servidor està en una petita ciutat dels Estats Units, ofereix diversos serveis. Però, de manera molt destacada, la seua web diu: "Correspondència i relacions amb exòtiques dones asiàtiques. Des de l'Orient...". Efectivament, el seu catàleg de possibles contactes és un assortiment extens de fotografies i fitxes en què centenars de xiques filipines, vietnamites, coreanes, etc., demanen contacte postal o alguna cosa més.

Dones joves amb ganes de provar sort, com ara Gemma, una filipina de 24 anys, fadrina i sense fills, la número 116 de la llista, que actualment cerca ocupació laboral i que diu de si mateixa que és "una xica senzilla a la qual li agraden les coses normals de la vida"; Gemma demana contacte amb un cavaller, preferiblement nord-americà, amb molt de caràcter, d'entre 31 i 49 anys, per iniciar una bona relació d'amistat: aporta com a dades singulars les seues mesures corporals.

Altres *pen pals* són encara molt més directes en els seus oferiments i imatges. Vietnamese Love Connections International és el *pen pal* de Commex International Co. (el seu correu electrònic és hung@commex.com). El nom de la seua web no deixa marge al dubte: Connexió internacional d'amor vietnamita. I és que en el país de Ho Chi Minh els temps també han canviat, com segurament podria explicar Hien Quyen, una jove nascuda l'any 1972 a Phan Rang, Ninh Thuan, Vietnam; li agrada la música romàntica i els esports, i amb 42 quilos de pes i 1,52 d'alçada cerca algun home occidental d'entre 26 i 32 anys, alegre, honest i amistós, amb qui iniciar una relació amorosa en base als interessos comuns que li permeta viatjar a Europa o als Estats Units, un altre dels seus somnis.

El resultat de la connexió amb algun d'aquests clubs *pen pal* pot acabar sent un grapat de fulls mecanografiats en anglès amb les instruccions i condicions per a establir relació amb una selecció de xiques que, ja sense massa ambigüitats, s'oferiran a practicar tota mena d'aventures sexuals, però no s'ha d'oblidar de llegir la lletra petita i la tarifa dels serveis que poden arribar al milió de pessetes (viatge i manutenció a banda). S. H.